

Crida per una Carta de drets socials catalana

Introducció

Després d'un llarg cicle electoral i de retrocés de les mobilitzacions, apareixen signes de reanimació que apunten a l'inici d'un nou cicle de lluites i mostren que és possible recuperar el carrer i plantar cara als governs i a la UE.

Enmig d'una corrupció insuportable, ens parlen d'una "recuperació econòmica" que no és tal per a la gran majoria treballadora. Des que va esclatar la crisi en 2008, l'estat espanyol s'ha consolidat com el segon país de la UE en desigualtat social, al punt que l'1% més ric posseeix el 20% de la riquesa social.

Les últimes reformes laborals han suposat un gravíssim atac a la classe treballadora, facilitant encara més els acomiadaments i provocant la generalització de la precarietat, les dobles escales, la subcontractació i els baixos salaris, en molts casos miserables.

El govern amb la "lleï mordassa" i les empreses amb la por a l'acomiadament i la repressió sindical, tracten de frenar les lluites. Els casos més flagrants són els d'Andrés Bódalo, Alfon, Sidil Moctar i Rafa Díez, tots ells empresonats.

El govern del PP ha "augmentat" les pensions un 0,25% quan la inflació interanual està en un 2'6%. Des de l'esclat de la crisi, les pensions han perdut 7 punts i ara diuen que en cinc anys en perdran 7 més. Això succeeix quan més de la meitat dels pensionistes cobra per sota del salari mínim i el 34% de les famílies depenen de les pensions; quan les noves pensions empitjoren cada any per la implantació de les reformes de Zapatero i Rajoy.

Després de saquejar el fons de reserva de les pensions, ara preparen una nova andanada, justificant-la en un "dèficit" que no existeix per rescatar la Casa Reial, l'exèrcit, l'Església o els privilegis de la classe política. Volen destruir el sistema públic de pensions per afavorir el negoci privat de bancs y asseguradores.

L'estat espanyol destina oficialment a "Defensa" el 0,9% del PIB. Ara, sota pressió de Trump i l'OTAN, volen augmentar la despesa al 2%. Els mateixos que parlen del "dèficit insostenible" de les pensions pretenen apujar la despesa militar en més d'11.000 milions! No volem una Europa fortalesa i imperialista, que alimenta i fa negoci amb la guerra i el patiment dels pobles. No volem OTAN ni bases. No a la despesa militar i a la guerra!

Els tractats de lliure comerç com el CETA (subscrit per la UE i Canadà), TTIP i TISA, són un atemptat contra els serveis públics, els drets socials, la salut i la sobirania alimentària, en benefici de les grans multinacionals.

La situació a Catalunya

A Catalunya la població catalana en risc de pobresa arriba al 25%. L'atur afecta a 560.000 persones i més de dos terços no cobren prestacions. Les famílies on cap membre no treballa són 200.000. Tenim 20 desnonaments diaris només a Barcelona, mentre es desapareixen els lloguers. Els governs afirmen que es crea ocupació, però la gran majoria són contractes -escombraria amb sous indignes. Els immigrants són tractats de manera inhumana, sense regularitzar, i encara pitjor als CIEs.

El govern de Junts pel Sí diu que els seus pressupostos són “els més socials de la història”, però la despesa social queda molt lluny de la de 2010, mentre els impostos als rics ni es toquen, accepten les imposicions de la UE i de Montoro i segueixen pagant un deute il·legítim que ens ofega. Les úniques concessions fetes, en Ensenyament, han estat fruit de la mobilització.

En Educació, la inversió segueix a la cua de l'estat i d'Europa: no passa del 2'8 del PIB, quan per llei hauria d'arribar al 6%. Patim unes polítiques regressives que afavoreixen la concertada i l'equiparen amb la pública, alhora que introdueixen models de gestió empresarial en la xarxa pública. No acceptem aquesta política privatitzadora ni la perpetuació de les retallades (16% des de 2010). Cal revertir-les amb urgència. El govern també perpetua la retallada del 14% en la despesa pública en la Sanitat i segueix afavorint els negocis privats i la mercantilització del sistema sanitari. És urgent revertir les retallades i recuperar les plantilles, posar fi a la precarietat, reduir les llistes d'espera i recuperar els serveis privatitzats, llits, plantes i serveis tancats el 2011. Cal potenciar l'atenció primària, la salut comunitària i l'acció multisectorial per anar a algunes de les veritables causes de les malalties, causades per la desigualtat i la injustícia social. Els centres sanitaris no es poden tractar com a empreses privades. No acceptem el model d'un CatSalut organitzat en benefici de la sanitat concertada. Lluitem per un veritable Servei Nacional de Salut de gestió i provisió públiques, gratuït, universal i de qualitat.

Reprement la lluita al carrer

Les mobilitzacions de les Marxes del 25 i 28 de febrer, les grans manifestacions del 8 de Març, les ILPs com la Renda Garantida de Ciutadania, les mobilitzacions de l'Educació i les lluites en curs, entre les que destaquen les Marees Pensionistes i els estibadors, sense oblidar les Kellys i els maners, les lluites per la vivenda i pel dret a la ciutat, obren el camí a un nou cicle de lluites.

El 18 de febrer a Barcelona, 200.000 persones reclamàvem una acollida digna als refugiats. Mentrestant, la Comissió Europea crida a deportar immigrants i a augmentar el temps de detenció als CIEs. Hem de desemmascarar la hipocresia de les administracions i posar fi a la política racista de la UE i els governs. Volem acollir en condicions dignes, amb plens drets i llibertats: als que busquen refugi i als immigrants que ja hi són. El moviment feminista ha irromput amb força aquest 8 de març, lluitant contra la involució de drets i la discriminació. Les dones són les primeres a patir les retallades i privatitzacions. Els seus cossos són mercantilitzats. Són objecte de tràfic. Són invisibilitzades i assassinades, doblement explotades i oprimides, davant la indiferència de les administracions. Exigim recursos per frenar la violència masclista! Prou violència i terrorisme masclista, ens volem vives! Prou discriminació patriarcal, igualtat de drets real i efectiva!

Més que mai, la defensa de les pensions y dels serveis públics exigeix anteposar les necessitats socials de la immensa majoria, urgents i inajornables, al pagament del Deute i al compliment dels Dèficits imposats per la Unió Europea i garantits a través de l'article 135 de la Constitució.

La Unió Europea ha deixat en evidència a Grècia, aquí i arreu, que és una màquina de guerra al servei del poder econòmic i contra la classe treballadora i els pobles d'Europa. El poble català no pot identificar-se amb un estat espanyol emparat en una Constitució que li nega el dret a decidir, exigint el 80%. El dret d'autodeterminació és inalienable i el seu exercici no pot estar supeditat a la voluntat de l'Estat. El poble català ha de poder decidir el seu destí nacional en tots els àmbits, en tant que lluita de manera solidària amb els pobles de l'Estat.

La crisi del règim del 78 fa aparèixer l'oportunitat i la necessitat d'un procés constituent català des de baix, sobirà i alhora associat als dels altres pobles de l'estat, que posi en valor les aportacions dels diferents

moviments: des de la lluita per les pensions, l'educació i la sanitat públiques, al "compromís de les escales", la ILP d'habitatge i de la renda bàsica, la lluita ecologista, per un nou model energètic i contra els transgènics, el maltractament animal o processos com el multireferèndum. En resum, donar potència constituent a les lluites de la classe treballadora i els moviments socials.

Carta de drets socials: una eina per la lluita

Es per tot això, que des de les Marxes de la Dignitat fem una CRIDA a totes les persones i moviments socials de Catalunya per tal de construir entre totes una Carta de Drets Socials que reculli les reivindicacions dels diferents moviments, que sigui un instrument per a la unificació de les lluites i es converteixi en referència social ineludible en el debat sobre el país que volem. Cal anar creant espais arreu del territori de coordinació local-comarcal que vagin articulant els fonaments d'aquesta altra Catalunya que reivindicuem des dels moviments socials. Aquesta Carta cal que esdevingui una síntesis de les aspiracions i reivindicacions més sentides per la classe treballadora i els sectors populars d'aquest país.

L'elaboració d'aquesta Carta s'haurà de sustentar en un autèntic procés participatiu, que permeti impulsar les lluites i les reivindicacions de tots els sectors, de les diferents organitzacions de l'espectre social i sindical, per coordinar els esforços de totes amb l'objectiu de posar les bases d'un nou model social i econòmic al servei de les classes populars d'aquí i d'arreu i no del Capital.

La por, la resignació i la passivitat no han conquistat mai cap dret, ni servit per defensar els que teníem. La reactivació de les lluites mostra que hi ha un nivell de resposta a les polítiques de la dreta que és possible organitzar. No hem d'esperar solucions dels parlaments. És temps de lluitar, d'implicar-nos i no delegar

En aquest moment on l'exercici del dret d'autodeterminació és una reivindicació compartida per la immensa majoria de la població de Catalunya, cal també, més que mai, que juntament amb el dret a decidir quina relació volem amb l'Estat espanyol, els sectors populars i la classe treballadora s'organitzi per decidir i dir ben clar i alt quin model polític, social i econòmic vol.

Per això, les organitzacions, col·lectius i persones de la Marxa de la Dignitat convidem a totes les persones i organitzacions a la primera **Assemblea per una Carta de drets socials a Catalunya el 16 de setembre a les 10:00 al Casal de Barri Pou de la Figuera (C. Sant Pere més Baix, 70. Barcelona)** per començar a traçar plegades l'elaboració d'aquesta eina de lluita que ens ajudi a visibilitzar i construir aquesta societat més justa per la que totes i tots lluitem.

Assemblea de la Marxa de la Dignitat
Barcelona, juliol de 2017

